

Z@jíček

8. vydání/30.5.2022/ Školní časopis ZŠ Zaječí

Prázdninové tipy

Poslední zvonění

Něco končí & něco začíná

Strana 4-6

Velké čtení na léto

Nalstujte stranu 7-16

Fantastická zvířata a kde je najít

© Z@jíček

Fotografie použité v čísle:
Creative Commons

Léto začíná

Ke stažení ZDARMA na www.zsajeci.cz

Úvodní slovo

Milí a vážení čtenáři!

Je nám potěšením představit Vám 8. číslo našeho Z@jíčka. Na začátku školního roku jsme neměli ani název, ani redakci.

Dnes už se pyšníme skvělým a sehraným týmem v tomto stálém složení: **Esterka, Dan, Klárka, Kája, Ondra, Lucka, Wendy**, kteří pro Vás po celý rok neúnavně tvořili všechny články, zajímavosti a byli u každé důležité události v naší škole. Bez nich by Z@jíček nebyl! Díky moc, přátelé!!!

Toto číslo je v tomto školním roce poslední a dali jsme si na něm obzvláště záležet. Vezměte si jej třeba k vodě nebo někam do zahraničí a můžete nám tam udělat reklamu (provize následně vyúčtujeme ☺). A pokud se budete chtít v příštím školním roce stát součástí našeho úžasného týmu novinářů, přijďte v září mezi nás. Nové členy rádi přijmeme.

V tomto roce slavíme v naší škole velké úspěchy v literárních soutěžích a proto Vám v tomto čísle exkluzivně přinášíme úspěšné básně a povídky, které nás reprezentovaly v našem okrese, kraji a dokonce v celostátním měřítku!

Přejeme Vám všem to nejkrásnější léto! Spoustu zážitků, dobrodružství, lásek i nových přátelství! A těšíme se na Vás po prázdninách!

Vaše redakce časopisu Z@jíček

Obsah

Modelem pro toto číslo se stal pes rodiny Herkusových. Obrovský nádherný irský vlkodav, majestátní a tak trochu škodolibý, že, Dane ☺ ... ehm.. je třeba myslet na to, že je fakt velký.

V tomto čísle je totiž všechno velké – velký pes, velké čtení na léto i velké rozloučení. Tak si to užijte!

1. Poslední zvonění	strana 4-6
2. Čtení na léto	strana 7-16
3. Poslední zvonění	strana 15-16
4. Fantastická zvířata	strana 17-18
5. Prázdninové tipy	strana 19
7. Z@ječí uši	strana 20-21
8. Z@jíčkoviny	strana 22

Přejeme Vám příjemné čtení!

Poslední zvonění I.

Nestává se každý den, že bychom u nás v redakci měli tak vzácného hosta. Paní učitelka Mgr. Alena Harmáčková letos odchází do důchodu. V naší škole působila s malými přestávkami 40 let!

Reportér Ondra
+ celá redakce

Měli jsme jedinečnou možnost našeho hosta vyzpovídat přímo. Paní učitelka nám vyprávěla své zážitky z dob svých pedagogických začátků, vzpomínala také na své dětství, mládí a přidala několik vtipných historek. Bylo to velmi příjemné povídání a setkání!

Mgr. Alena Harmáčková

ZŠ Zaječí
40 let

Učila vás paní učitelka Mgr. Alena Harmáčková?

Poslední zvonění II.

Fotografie ze soukromého archivu paní učitelky Mgr. Aleny Hamáčkové

2. třída 1969

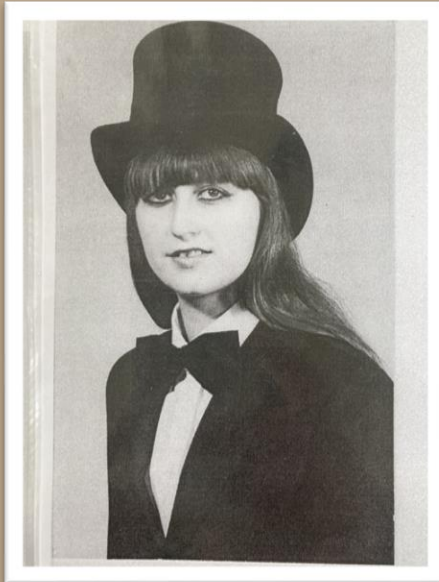
2. třída

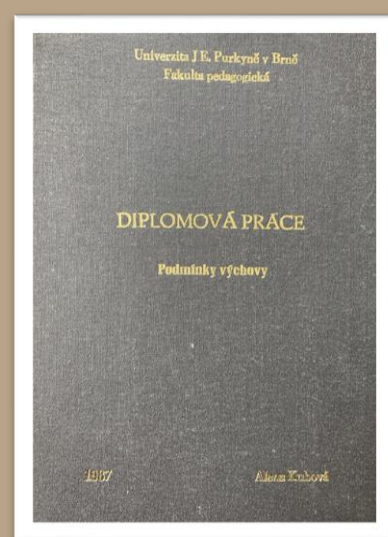
3. třída 1970

Promoce

Kvarta - 1981

Spartakiáda 1985 - Praha

Jazykový pobyt na Maltě

2. třída 1991

Škola v přírodě 2022

Jeden krásně prožitý

a naplněný život!

Poslední zvonění III.

Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Alenou Harmáčkovou v naší redakci. Ptali jsme se na to, co nás zajímalo.

Reportér Ondra + celá redakce

Jak dlouho jste učila na této škole?

S menšími přestávkami (mateřská dovolená apod.) jsem na této škole od roku 1981.

Za tuto dobu se zde vystřídali 4 ředitelé a 3 ředitelky. Učila jsem hodně žáků a možná i vy znáte někoho, koho jsem učila. Mohou mezi nimi být třeba i vaši rodiče, tak dlouhá je to doba!

Necelý rok jsem učila také na základní škole v Podivíně, byli tam skvělí kolegové i děti a moc ráda na toto období vzpomínám. Dodnes pečuji o Vánocích perníčky podle receptu, který mi přinesla dvojčata Sutterova.

Čeho si nejvíce vážíte u lidí?

Jednoduše řečeno – dobrých vlastností. Nemám ráda faleš a přetvářku, ani to, když se mění „pravidla během hry“.

Vtipný zážitek z výuky?

V době pandemie Covid-19, když probíhala on-line výuka, mi utkvěla hláška z tohoto období: „Sašo – slyšíme se?“ To byl občas pro mě skoro jazykolam. Jazykolamy jsem měla vždy ráda, dokonce jsem v soutěži Rádia Krokodýl vyhrála s jedním: PUDL-PRDL-PUDR. Tričko mám dodnes ☺.

Na co jste ve svém životě nejvíce hrdá?

V první řadě na své děti. No, děti, už jsou to samostatní dospělí lidé. A pokud by se otázka týkala zaměstnání, tak by to bylo 2. místo v celostátní soutěži Oford Univerzity Press ČR v roce 2014. Natočila jsem se žáky 4. třídy scénku na téma „Doctor“. Na tento úspěch pak v následujícím školním roce navazoval studijně vzdělávací pobyt pro 10 žáků školy ve Velké Británii ve městě Brighton. Navštívili jsme i Londýn nebo Battle Abbey, Porthmouth..

Jak teď naložíte s volným časem a přijdete se za námi někdy podívat?

Na to je teď asi ještě brzy. Nechám se překvapit, ale rozhodně se nebudu nudit – koníčků mám hodně ☺.

Jaké knihy nejraději čtete?

Dobré ☺. Doma jich mám přes 1000 ks, takže čtu hodně a ráda. Mezi mé oblíbené autory patří např. Jo Nesbø, Stephen King, Lars Kepler nebo Simon Mawer. Z českých autorů si ráda přečtu třeba Kateřinu Tučkovou, Alenu Mornštajnovou nebo Patrika Hartla. Také mám moc ráda příběhy Harryho Pottera, které jsem četla i v originále.

Za celou naši redakci přejeme paní učitelce vše dobré! Ať se jí splní její tajná přání a také, ať na nás s láskou a ráda vzpomíná!

Děkujeme, paní učitelko, za všechny ty roky, které jste naší škole věnovala!

S úctou redakce Z@jíčka

Krásné a zasloužené prázdniny, paní učitelko!

Denisa Studená

V soutěži Evropa ve škole získala Denisa Studená 3. místo v krajském kole a postupuje do celostátního kola! GRATULUJEME!!!

Přečtěte si její práci: Milovická stráž

MILOVICKÁ STRÁŇ

Každý z nás má místo kam se rád za čas schová.
Tam, kde jsou zbytečná i všechna slova.
Kde zahouká občas sova,
myšlenka tam tě napadne nová.

Tam, kde na jaře vykvétá ta žlutá louka pohádková
a milencům tam začíná láska nová.
Vzpomínka dětí co si tam chodí hrát se zachová.
A ty budeš pohlcen tou nádherou, doslova.

Tohle místo navždy chraň.
Je to ta naše krásná Milovická stráž.

Denisa Studená

Milovická stráž

Jmenuji se Denisa a bydlím v Milovicích u Mikulova, malé vesnici na Jižní Moravě. Jedním z mých nejoblíbenějších míst, které se nachází kousek od našeho domu a kam moc ráda chodím, je naše Milovická stráž.

Tato přírodní rezervace je součástí CHKO Pálava a také evropsky významné lokality Milovický les.

Své útočiště tady nachází hned několik vzácných a chráněných druhů rostlin a živočichů. Mezi jinými například kosatec nízký, vstavač nachový a také hlaváček jarní, který každé jaro tuto stráž rozzáří do žluta.

Také já zde nacházím klid, ticho a jedinečné místo, kam se vždy jednou za čas ráda schovám. Přála bych si, aby toto místo zůstalo takové, jaké je, pro všechny, kteří ho krásu a jedinečnost a také třeba pro ty, kteří ji teprve objeví.

Vendula Masařová

Vendula Masařová zabodovala v soutěži Slavkovské memento a získala fantastické druhé místo! OBROVSKÁ GRATULACE!!!

Už k nám jedou

Vendula Masařová

Jednoho dne, když jsem vstal,
táta za mnou přispěchal.
Donesl mi špatné zprávy,
Putín prý na Ukrajinu bomby valí.

Na Ukrajině mám rodinu
a ta má strach už tak hodinu.
Co bude dál? Co ti lidé?
Asi nás tu pár přibude.

Teta, strejda, kočka Eva,
už k nám jedou rovnou z Kyjeva.
Silnice jsou plné lidí,
co se taky z Ukrajiny řítí.

Rychleji to prý vůbec nejde,
strejda se cpe, kam se vejde.
Aut je tam jak na vrakovišti,
děti v autech hrozně piští.

Tablety se vybily,
už mají jen mobily.
Strejda volá, že už sviští,
za chvíli jsou za hranicí.

Přes Slovensko do Česka
a jsou u nás do dneška.
Poprad, Štrba, Žilina
už jsou skoro u Zlína.

Kočka Eva mňouká štěstím,
těší se k nám na předměstí.
Půjdu s ní hned na procházku,
vezmu s sebou naši Stázku.

Hurá! Hurá! Už jsou tady.
Ukrajina si zatím neví rady.
Doufáme, že vyhraje
a Rusko to prohraje.

To je celá básnička,
Napsaná od srdíčka.

Valérie Frýbertová

Valča se svou povídkou „Dobrák Baddy“ uspěla v soutěži Evropa ve škole. Získala 5. místo a postupuje do celostátního kola! GRATULUJEME!

Dobrák Baddy Valérie Frýbertová

Ahoj! Jmenuji se Klára a toto je můj pes Baddy. Je to ten nejhodnější, nejmilejší a nejzlatější pejsek pod sluncem. Tedy byl. Až do včerejšího dne.

Dnešek je totiž pro mě velmi důležitý. Ve škole pracuji na projektu, který by měl jít do soutěže. A právě dnes je ten den, kdy svůj projekt přednesu před svou třídou. Jsem z toho strašně nervózní. No nic, jdu si ho dát do tašky.

Ale kde je?! Před chvílí tady ležel na židli... No, doufám že „Baddy? Kde jsi?“ volala jsem, ale nic. Pes záhadně zmizel, tak jako můj projekt. Ale jo, pes by tady byl. Vykukoval na mě z bezpečí svého pelechu, jakože on nic. S projektem to ale bylo horší. Baddy se sice snažil tvářit jako nevíňátko, ale prozradil ho kus papíru, který mu výhruzně trčel z tlamy. „Pane bože! Baddyne, ty smradochu jeden! Ty jsi mi ho rozškubal! Můj projekt je úplně na cucky! Co teď mám dělat, ty chytrolíne?“ Autobus mi jede za deset minut a kouzelnice teda fakt nejsem, i když by se mi to teď náramně hodilo.

Došla jsem do školy a přemýšlela jsem, co mám dělat. Mám tři možnosti: 1) říkat z paměti to, co si z vypracovaného projektu pamatuji, 2) rychle si něco vymyslet a napsat to na papír, 3) vykašlat se na to a dostat pětku. Takže spíš mám jen dva způsoby, protože takový zbabělec fakt nejsem, abych to vzdala.

... pokračování na další straně.

Valérie Frýbertová

Zazvonilo a přišlo to, čeho jsem se obávala. Učitelka mě vyzvala: „Tak pojd', Klárko, k tabuli. A přednes nám svůj projekt“. Šla jsem pomalu a neochotně. Čím víc jsem se k tabuli blížila, tím větší okno jsem měla a když jsem si stoupla před třídu, v hlavě jsem měla úplné černo. Nic. Nebylo tam prostě vůbec ni. Stres na mě dopadal čím dál víc, hrozně jsem se styděla a nevěděla jsem, co mám říct. Ježíš to je trapas!

Paní učitelka to samozřejmě poznala a pochopila. Naštěstí mě v tom nenechala „vymáchat“ a zeptala se mě narovinu, jestli jsem svůj úkol zapoměla nebo vůbec neudělala. „Paní učitelko“, řekla jsem, „já se omlouvám, ale mně ho roztrhal můj pes“. Všichni ve třídě se začali pochechtávat a pošklebovat. Také paní učitelka se netvářila, že by ji má odpověď nějak uspokojila: „No, jasně Klárko, tady ty výmluvy, ty znám! Minulý týden mi jeden deváták tvrdil, že mu jeho úkol zase sežraly myši.“ Nevěřila mi. A to mě mrzelo asi nejvíc.

Když ale viděla, jak nešťastně se tvářím, přece jen jí mě asi bylo trochu líto: „No, dobrá tedy. Pokud říkáš pravdu, tak ho určitě zvládneš napsat znovu, ale musí to být zítra. Zatím ti píšu do elektronické žákovské knížky pětku a zítra budeš mít možnost si to opravit. Platí?“

Dostala jsem sice druhou šanci, ale do zítřka? To nezvládnou. Ten předchozí projekt jsem dělala skoro měsíc. Jak bych to měla zvládnout za jeden jediný den?

Domů jsem se šourala pomalu a hlavou se mi honilo, co asi řeknu doma. Mamka už mou pětku určitě viděla. Ach jo. A Baddy se vyhříval na terase u našeho domu a spokojeně si tam chrápal. Je toto nějaká spravedlnost!

Když mě uviděl, hned za mnou radostně přiběhl. Jakože on vůbec neví, co mi způsobil a co jsem si dnes ve škole kvůli němu zažila! Žádná lítost, nic.

Valérie Frýbertová

Mamince jsem nemusela svou špatnou známku oznamovat. Poznala to na mě hned, jakmile jsem vešla do dveří. „Zítra si to opravím, mami. Neboj“ uklidňovala jsem ji, ale vůbec jsem si tím nebyla jistá. Zítra? Jak bych to vůbec mohla stihnout?

Vzala jsem si deníček a tužku a utíkala jsem na louku. Mám ji jen kousek od našeho domu a chodím sem moc ráda. Sedla jsem si k mému oblíbenému stromu, kde kolem mě za chvíli lítali různobarevní motýlci. Také ptáčci nádherně zpívali. Všechno to bylo moc hezké, ale v mé hlavě nebylo nic. Vůbec nic, co by se dalo použít na zítřejší projekt. Zadání znělo: UMĚNÍ A PŘÍRODA. A já nemám zatím napsaný ani řádek. Jen mi v hlavě zní zpěv těch ptáčků a taky blízkého potoka. Ted' na jaře hezky bublá.

Musím začít přemýšlet. Mysli! Mysli! Nešlo to, stále v hlavě zatemněno. Jen ten zpěv... A nějaký podivný dupot. Taky funění a čvachtání. Co to je? Za chvíli jsem to uviděla. Byl to Baddy. Původně krémový labradorský retrívr, který radostně utíkal právě ke mně. Jenže ještě předtím se stihl vyčvachtat v potoku a proběhnout blátem a loužemi okolo. Takže ted' už nebyl krémový, ale spíš vypadal jako polomáčená sušenka. Napůl čokoládový, napůl světlý.

A samozřejmě, co mohl, to zablátil. Když se na mě radostně vrhl, aby mě celou olízal, pocákal kromě mě od hlavy až k patě také můj notýsek. „Baddyne! Já už tě fakt roztrhnu jako hada!“ zlobila jsem se. Chtěla jsem notýsek očistit, ale v tom jsem to uviděla. Baddy mi totiž nacákal na stránku, která měla v sobě notový zápis. A ty cákance jakoby sedly přímo mezi jednotlivé řádky pro noty. Vždyť to vypadá jako nějaká skladba!

„

... pokračování na další straně.

Valérie Frýbertová

„Baddy, možná tě tak úplně neroztrhnu!“ oznámila jsem svému špinavému psovi a pustila se do úpravy notového záznamu od mého neposedného kamaráda. Zaposlouchala jsem se také do zpěvu ptáků a blízkého potoka. Doplnila nějaké další tóny a za chvíli jsem to měla.

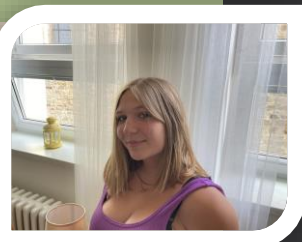
Utíkala jsem domů, jak nejrychleji to šlo. Vytáhla jsem svou flétnu a zkusila skladbu přehrát. V hlavě mi zněla už dopředu, ale zahrané na hudební nástroj to bylo nádherné. Moc se mi líbila a také Baddy tiše seděl a poslouchal. Už to mám! Tohle je můj projekt!

Další den jsem svůj projekt před třídou přednesla. Stačila mi k tomu má flétna a tóny, které mi napsala sama příroda společně s mým neposedou Baddym. Když jsem skončila, paní učitelka se mě zeptala, kdo je autorem té krásné skladby. Odpověděla jsem: „Umělec jménem Baddy“.

KONEC

Tereza Brázdová

*V soutěži Slavkovské memento získala Tereza Brázdová čestné uznání
od poroty! MOC GRATULUJEME!!!*

Válka

Tereza Brázdová

Válčit by se přestat mělo,
není tím nic k užítku.
Nenávist a strach se šíří,
mezi lidmi jako jed.

Válka možná jednou skončí,
Bůh ví, kdy to přestane.
každý táta se moc snaží,
o záchranu rodiny.

Avšak přesto válka sílí,
není před ní úniku.
Mamínky se hrůzou budí,
už teď jsou hrozně chudí.

Děti sedí v tmavém koutě,
v rukách s hlavou sklopenou,
Říkají si, co teď bude,
nejistota je kolem všude.

Ach, vy všechny krásné země!
Spojení by pomohlo.
Nedovoňte dále ničit a bořit,
začněme raději znovu více hovořit a tvořit.

Lucie Talašová

*V soutěži Literární osvěžení uspěla Lucie Talašová se svou povídkou
Přátelé z lesa a získala 1. místo! GRATULUJEME!!!*

Přátelé z lesa

To ráno u mě zakleпали mí kamarádi: liška, zajíc, jelen a medvěd. No, možná to může někomu připadat divné, ale já se s nimi opravdu přátelím.

Ve škole jsem nová, přistěhovali jsme se teprve nedávno. Jsem dost stydlivá a neumím jen tak přijít a říct: „Ahoj! Já jsem ta a ta! Budeme se spolu kamarádit?“ I když bych si to moc přála, nejde mi to.

Za naším domem je ale kus úžasného lesa. Každý den po škole jsem sem chodila si povídat se stromy a kytičkami. A postupně za mnou začali přicházet také ostatní obyvatelé lesa. Nejprve zvědavý zajíc, poté odvážná liška a nakonec také jelen společně se starým medvědem, který sice občas bručí, ale mám ho moc ráda. Začali mi něco povídat svou zvířecí řečí. Nejdřív jsem nerozuměla, ale postupně jsem zjistila, že vím, co mi říkají.

A tak jsem to ráno, kdy u mě tito mí čtyři přátelé zaťukali, otevřela dveře a vůbec jsem se nedivila. Jen jsem byla ještě ospalá a nechtělo se mi vstávat. „Proč mě budíte tak brzo?“, řekla jsem ospale a nahlas zívla. Oni na mě ale začali chrlit jednu otázku za druhou: „Kde je náš les? Kam zmizel náš domov?“ Mluvili rychle jeden přes druhého a já jsem nechápala, o co jde. Oblékla jsem si mikinu a šla s nimi. Stejně by mi nedali pokoj.

Byli velmi rozzlobení a taky nešťastní. Zírala jsem, ale ten les opravdu nikde nebyl. Co se to stalo? Jak může les jen tak zmizet?

... pokračování na další straně.

Lucie Talašová

Procházeli jsme se tam, kde dřív rostlo spoustu stromů a zeleně. Nic tady nebylo, jen louka a plno pařezů. Na jednom z nich se krčili mravenci. Byli to také mí kamarádi – mravenečci loupeživí. Zeptala jsem se jich, jestli si nevšimli nějakých změn, a oni, že ano. „Ano, ano! Ty stromy se z ničeho nic začaly klátit k zemi. Jeden po druhém. Byla to hrůza!“ Nerozuměla jsem tomu. Ani mí zvířecí přátelé.

Po chvíli jsem si všimla chatrče. Před ní stála stará paní v černém kabátu a něco sadila do země. Než jsem stihla něco říct, sama na mě zavolala: „Tebe už tu čekám dlouho. Pojď, pomůžeš mi!“

Podala mi velká semínka, která namáčela do nějakého zeleného lektvaru. Vysvětlila mi, že když je zasadíme do půlnoci, les se uzdraví a bude zase v pořádku.

Nejdřív mi to přišlo divné, ale hned jak jsme semínka začaly zahrnovat hlínou, začaly z nich růst malé stromečky. A do večera už tu byl zpátky celý les, možná ještě krásnější než dřív.

Mí přátelé se mohli vrátit zpět do svého domova a já jsem byla šťastná, že zůstanou blízko mě a že je neztratím. A také jsem získala svou první opravdovou kamarádku, tu paní z chatrče! Ukázalo se, že je tady také nová a bude vést kroužek v naší škole o přírodě a její záchraně.

KONEC

Jana Janečková

V soutěži Slavkovské memento získala Jana Janečková čestné uznání od poroty za svou báseň Miliony mrtvých duší GRATULUJEME!!!

Miliony mrtvých duší

Jana Janečková

Špatné věci, co se dějí,
zavři oči raději.
Vidět lidi prchat,
nemůžeme to tak nechat!

Muže odvádějí pryč,
no tak! Zakřič!
Vidět umírat nevinné lidi,
protože to někdo nařídí.

Malé děti, matky,
budou mít život krátký.
Zabijí každého,
i toho mého.

Ted' sedím u jeho těla,
pláču, nařikám: „Já se nechat zabít měla“!
Bledá tvář a zavřené oči,
duše z jeho těla vykročí.

Kouká na mě z nebe,
„Nezapomenu na tebe...“.

Fantastická zvířata

Milujeme tuhle sérii! Už jste viděli třetí díl? Že ne?

Redaktor Dan

J.K. ROWLING
INVITES YOU
TO A NEW ERA OF
THE WIZARDING WORLD

Filmová série Fantastická zvířata byla natočena podle knižní předlohy spisovatelky J.K. Rowlingové.

Tento příběh je situován před dějství příběhů Harryho Pottera, které tato slavná spisovatelka také napsala, takže zde uvidíte například mladého Albusa Brumbála, také Voldemortovu Nagini, která ještě není hadem atd.

Film vypraví o čtveřici lidí z toho je jeden „mudla“ (ten který nekouzlí).

Tahle čtveřice a celý kouzelnický svět se snaží porazit velmi silného čaroděje Gellerta Grindelwalda. V nejnovějším díle Brumbálová tajemství se podle názvu dozvíme pravdu o Albusovi Brumbálovi.

Postava jménem Mloc Scamander má u sebe zvláštní kufřík, který v sobě skrývá mnoho fantastických zvířat.

FANTASTIC
BEASTS
AND WHERE
TO FIND THEM

WRITTEN BY J.K. ROWLING DIRECTED BY DAVID YATES

SEE IT IN REAL 3D

Chameleon

Jedno fantastické zvíře existuje také v našem reálném světě (nebo ... který je vlastně ten reálný ☺?). Povídání o chameleonech si pro Vás připravila reportérka Lucka.

Reportérka Lucka

Chameleon

Samice chameleona se dožívá 2 - 3 roky po snesení vajíček. Samec se ale dožívá 5 - 7 let. Dospělý chameleon (samec) měří 30 - 50 cm, dospělá samička měří 20 - 35 cm. Rádi si pochutnají na cvrčcích nebo také na sarančatech, švábech i kobylkách.

Zdroj: Creative Commons

Chameleoni mění barvu podle emocí – ne podle prostředí, jak se spousta lidí domnívá. To, jakou má chameleon barvu tedy znamená, jakou má náladu. Prostřednictvím barev se také dorozumívá s jinými chameleony.

Zdroj: wikipedia

Když chameleoni spí, tak se změjí na tu nejsvětější barvu jakou můžou.

Když si sameček namlouvá samičku, tak se změjí na ty nejkrásnější barvy

Na naší planetě žije přibližně 150 druhů chameleonů. Nejčastěji se vyskytují na Madagaskaru.

A co Vaše barvičky? Také se pod vlivem emocí mění? Co takhle před písemkou, při prvním zamilování nebo když Vás někdo opravdu vytočí? Nejste náhodou také chameleon?

Krásné barevné léto všem chameleonům!

Prázdninové tipy

Pokud ještě nemáte své plány na léto beznadějně naplánované, máme pro Vás několik možností, jak příjemně strávit odpoledne nebo večer v nedalekém Mikulově.

Reportérka Esterka

Pálavský Oldtimer 27. 08. 2022

Marek Ztracený – 20.8.2022

Mikulov - 16.7.2022

Festival Národů Podyjí – 15. -16.7.2022

Více na:
www.mikulovskarozvojova.cz/

Už víte, kam v létě vyrazíte?

Potkáme se v Mikulově?

Z@ječí uši

Co se v naší škole a okolí událo a co se chystá?

Slyšeli jste, že:

...CHRRR...CHRRR...CHRRR...

Tak nic
– my už
máme STOP přijímání informací!

Jediná dnešní informace bude :

Potřebujeme PRÁZDNINY!!!!
AKUTNĚ!!!!

Šifra na konec

Ale tak dobře – že jste to Vy! Ještě nějaké zbytky energie vydolujeme ☺. Tentokrát máme ale pro Vás zprávu v utajení. Pokud si ji chcete přečíst, je třeba ji rozluštit.

Šifra piráta Kidda

Edgar Allan Poe ji popisuje ve *Zlatém skarabeovi* velmi podrobně. Hrdina příběhu, William Legrand, najde na malém ostrůvku v písku starý pergamen. Ve chvíli, kdy pergamen podrží náhodou u plápolajícího ohně, objeví se na něm kresba lebky – starého pirátského znaku. Po očištění a novém zahřátí vystoupí na zažloutlém listu řady divných znaků: čísel, křížků, hvězdiček, závorek, otazníků. Legrandovi se podaří tuto tajnou zprávu vyluštit a její text ho dovede k pokladu.

Šifrovací systém, který užil kapitán Kidd, je prostý a prastarý. Každé písmeno nahradil jedním znakem. Zpráva je zdánlivě nečitelná pro člověka, který k ní nemá klíč, ale ve skutečnosti ji rozluštíme docela snadno. Podrobný postup dešifrování je popsán ve *Zlatém skarabeovi*. Spočítáte si, kolikrát se který znak nebo písmeno vyskytuje v nesrozumitelné zprávě. V českých textech se nejčastěji opakuje E a po něm A, pak O, I, N. Místo nejpočetnějšího znaku tedy dosadíte E a druhý nejpočetnější bude pravděpodobně A. Pak hledáte osamělá jednopísmenová slova – mohou to být předložky a spojky – A I K O S U V Z. Postupně odhalujete totožnost jednotlivých znaků a každé nové písmeno vám usnadňuje další pátrání.

Proměňte se teď na chvíli ve Williama Legranda a dejte se do luštění zprávy, psané tajným písmem. Co znak, to písmeno.

Šifra piráta Kidda

∇XX ●● X●|●●| ∇●●● X-|●XVI ●●∇
∇●●|●X●| ●● ∇ ●X|●|●|●X ●∇X●X ●●
∇|/∇ ∇X-XX X●∇●|● ●X-|●X●∇X ●∇●●X
∇X| /●X XX ∇X ● ∇●∇ ∇●∇/ ∇|X●∇X
●● ∇X-●∇/●X X●●●X ∇∇|●| ●| ∇∇|∇
X| ●X●|●X●∇X ∇X●|/∇ ●●●∇X ∇∇∇-|∇
●● ∇ ∇∇∇X|●| /-●X●| ●● ∇●●|●| X
∇●X●●● -|●∇∇/●| /-|●|∇ ●●-∇X
●∇∇X ●∇●∇X X| ∇ ●|● ∇●● ∇X∇|●
●●-

Zdroj: CD Hádanky a hlavolamy,
Albatros

Z@jíček, školní časopis ZŠ Zaječí

Strana 21

Z@jíčkoviny

HURÁÁÁ!!! Prázdniny!!!

Poslední Z@jíčkoviny, zavřít, zhasnout a znovu až v září!

Už teď je třeba prázdniny pořádně promyslet, naplánovat a nepromarnit ani jeden jediný den! Jako prevenci si vystříhněte a nalepte na zrcadlo tento obrázek a každý den si připomeňte, že prázdniny jsou prostě SUPER (pokud tedy nepatříte do kategorie „matky“ ☺), že je to ten nejlepší čas a že není neomezený! Užívejte si každický den! Bavte se, dovádějte a smějte se s kamarády. Chodte na sluníčko, k vodě a nenechte se nikým a ničím otrávit. Jsou to vaše prázdniny!!!

POSLEDNÍ DEN PRÁZDNIN

Zdroj: <https://czvtipy.cz/>

Děkujeme za vaši přízeň!

Časopis vychází 1x měsíčně, elektronicky - k dispozici na www.zszajeci.cz

Korektura: Mgr. Alena Hamáčková

Kontakt: blanarova@zszajeci.cz

